

ogfaa i denne Henseende Kostpenge i Lovudkastet ere satte i Classe med Løn, er tilføjet den nærmere Bestemmelse, at Fordringen ikke maa angaae nogen ældre Tid end Aaret indtil den sidstforløbne Fardag, jfr. Cancl. Skriv. af 8de Mai 1821.

Endeligen gjentages i § 56 den Bestemmelse, at Lyendet er fritaget for at erlægge nogen Betaling til Fogden, naar han gjør Udlæg hos Husbonden for Lyendets tilgodehavende Løn (eller Kostpenge), og at Fogden maa søge sin Betaling hos Husbonden, Spor- telregl. 22de Marts 1814 § 61, jfr. Rescript af 15de Januar 1802 og Cancl. Skriv. af 5te August 1841.

§§ 57—64.

Disse §§ indeholde en Gjentagelse af Bestemmelserne i Forordn. af 5te Septbr. 1832 om Studsmaalsbøger for Tjenesteyende, hvilke Bestemmelser i det Hele have viist sig gavnlige baade for dem, der søge Tjeneste som Lyende, og for det Offentlige.

Foruden at Forordningens §§ 5 og 8, der indeholde tildeels en forbigaaende Bestemmelse og tildeels Forfrifter, som vedkomme Lyendes forholdet, ere udeladte af Lovudkastet, bestaae de Forandringer, som ved dette ere foretagne, i det Væsentlige kun deri, at den i §§ 6 og 7 bestemte Straf for ved Skjodesløshed at forsaarsage, at en Studsmaalsbog tabes, Noget i den bliver ulæseligt, eller Blade udrides, ikke er optagen, og at det i Overeensstemmelse med de Regler, som gives i Udkastets §§ 66 til 68, er bestemt i § 64, at naar den, der første Gang agter at gaae i Tjeneste, har en Studsmaalsbog, som for mere end et halvt Aar siden er autoriseret, skal Bogen inden en vis kort Tid, efterat Tjenesten er tiltraadt, paategnes i Kjøbstæderne af Politiet og paa Landet af Sognepræsten, jfr. Plac. af 4de Marts 1817.

§ 65.

Med Hensyn til Studsmaal for Lyende forefriver Lovens 3—19—12, at den, som tager anden Mand's Lyende i Tjeneste uden Pasbord, skal svare den Husbond, fra hvem Lyendet er draget uden Afsted, til al den Skade, som han derover lider, og desuden udrede en

vis Bod, og at Enhver skal give sine Tjenestefolk, naar de skilles fra ham, Pasbord, som de have fortjent, paa det at Ingen derover bliver bedragen. Denne Forfrist er gjentagen og nærmere bestemt for Kjøbenhavn ved Plac. af 3die December 1755 § 11, jfr. Plac. af 4de Marts 1817. Imidlertid kan det ikke ansees som ubetinget Pligt, hvis Overtrædelse medfører Ansvar, at enhver Husbond skal give sit Lyende Studsmaal, naar det forlader hans Tjeneste, og at Ingen maa tage i sin Tjeneste et Lyende, der tidligere har tjent, medmindre det har Studsmaal fra sin forrige Husbond. Dette fremgaaer ialtsald af Forordningen af 24de Juli 1822 § 6, der bestemmer, at enhver Husbond er pligtig til, „naar det Lyende, der forlader hans Tjeneste, ved dets Vortgang forlanger saadant“, at meddele skriftligt Vidnesbyrd om dets Opsørsel i hans Tjeneste.

Hvad Studsmaalets Indhold angaaer, da gaae de herhen hørende Bestemmelser ud paa, at det skal være overeensstemmende med Sandheden og saaledes, som Lyendet har fortjent det. Derhos skal den, der giver et Studsmaal, hvorved 3die Mand kan stufes, ansees med en passende Mulct og staae den Skadelidende til Ansvar, L. 3—19—12, Plac. af 3die Decbr. 1755 § 11, 4de Marts 1817, Forordn. af 24de Juli 1822 § 6. Heraf følger, at Husbonden ikke behøver at bevise, hvad Ufordeelagtigt han i Studsmaalet har sagt om Lyendet, men kun af dette kan drages til Ansvar, naar Lyendet kan godtgjøre, at det er urigtigt, hvad Husbonden har anført.

De anførte Bestemmelser om Studsmaal synes ikke at være saa tilstrækkelige, som ønskeligt, til Opnaaelsen af Diemedet med de senere indførte Studsmaalsbøger, og lede undertiden til Studsmaal, der ere ubillige for Lyendet. Bemeldte Diemed fordrer, at der i Bogen ha- ves en saavidt muligt usbrudt Række af Studsmaal. Dette kan vansteligst anordnes, naar Studsmaalet skal indeholde et positivt Vidnesbyrd om Lyendets Forhold, da Husbonden af flere Grunde, der ei behøve at være forkastelige, kan ønske ikke at meddele et saadant Vidnesbyrd. Men det Væsentlige synes allerede at opnaaes, naar det, som Husbonden i ethvert Tilfælde skal indføre i Studsmaals-